Bütün ülkelerin proleterleri, birleşin!

ÇETİN SAVAŞ

1

Haber - Yorum Bülteni

NİSAN 1980

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 17.3.1980 günlü Bildirisi:

BİLDİRİ

Türkiye işçi sınıfı karmaşık koşullarda çetin bir grev savaşına girdi. Grev hareketi metal, tekstil ve öteki iş kollarına yayılıyor. İşçi sınıfı, halkımız ekonomik bunalımın dayanılmaz yüklerine, zorbalık yasalarına, faşist saldırılara, emperyalist baskılara, kölelik anlaşmalarına karşı savaşıyor.

Türkiye Komünist Partisi tüm halkımızı işçi sınıfının bu haklı grevlerine omuz vermeye çağırıyor. Grev hareketinin yüzbinlerce işçiyi kucaklaması, emekçileri eyleme çekmesi, grev silahını kullanan işçilerle dayanışmanın yükselmesi, işbirlikçi-tekelci burjuvazinin halka karşı giriştiği çok yönlü saldırıyı geriletmede temel dayanak olacaktır.

Türkiye Komünist Partisi, barıştan, ulusal bağımsızlıktan, demokrasiden ve toplumsal ilerlemeden yana tüm güçleri artan tehlikeler karşısında uyarıyor. Gerici politik güçler ülkemizi bugünkü bunalıma yuvarlayan iflas politikasında ayak diriyor. Türkiye NATO'ya, emperyalizme ekonomik, politik, askersel, her yönden daha da bağlanıyor. Hükümet Amerika ile yeni kölelik anlaşmasını imzalamak üzeredir. Bu anlaşma topraklarımızı nükleer bir mezarlığa çevirebilir. Bir avuç tekel ülke ekonomisine daha da egemen oluyor. Demirel hükümeti devlet sektörünü dağıtıyor, ya da onu büsbütün tekellerin bir parçası durumuna getiriyor. Bu gözü dönmüş tekelci tırmanış, milyonlarca işçi, emekçi için işsizlik ve pahalılık; köylülük için topraksızlık, gübresizlik, açlık; orta katmanlar için yıkım; küçük ve orta kapitalistler için iflas demektir. İşte bu politika baskı, terör, zorbalık yöntemleriyle yürütülüyor.

Bir yılı aşkın süregiden sıkıyönetim, çıkarılan baskı yasaları, Kürt halkı üstündeki şovenist barbarlık, Politika gazetesini ve öteki ilerici yayınları yasaklamalar, yığınsal tutuklamalar, binlerce yurttaşın ölümüyle sonuçlanan faşist terör eylemleri halkımızı susturamadı.

Şimdi hükümet "bölücülük" ve "komünizm tehlikesi" masalıyla olağanüstü durum, DGM yasaları çıkartmaya hazırlanıyor. Toplu sözleşme hakkını yok edecek tasarılar gündemde duruyor. İnsan avını yasallaştıran girişimler tezgâhlanıyor. Sıkıyönetimci generaller iç savaş çığlıkları atıyor ve kan dökmekten söz ediyor. Cumhurbaşkanı seçimi eşiğinde anayasa değişikliği planlıyor. Parlamentonun şimdiden daralan yetkileri tek adamda toplanmak isteniyor. Yarı askersel zorbalık rejimi yerleştiriliyor. Faşizm tehlikesi artıyor. Generallerin ultimatomu AP-CHP koalisyonuna yolu açamadı. Şimdi bu yöndeki baskılar açık bir askersel devirme korkutmacasıyla daha da yoğunlaşıyor. Egemen sınıflar halka, özgürlüklere saldırırken "terörizmle savaş" demagojisine sarılıyor. Gerçekte onlar terörizmi bilinçli olarak kış-

(devamı 4. sayfada)

YORUM

ULUSAL SORUN

Ulusal sorun, işçi sınıfının politik-ideolojik savaşında önde gelen bir yer tutmaktadır. Neden?

İşbirlikçi-tekelci burjuvazinin Türkiye'ye yerleştirmek istediği zorbalık rejimi, faşizm tehlikesi, yalnız anti-komünizmin kara bayrağı ile değil, "bölücülükle savaş" belgisi altında tezgâhlanıyor. Kimi liberal çevrelerinin sandıklarının tersine, bu şoven saldırıya ulusal sorunda en demokratik, en devrimci bir tutum almadan, ulusların kendi yazgılarını özgürce belirleme haklarını savunmadan karşı koymak olanaksızdır. Milliyetçi ön yargılarla dolu küçük burjuvazinin, bu ön yargılarından kopmadan diktacıların, faşistlerin elindeki şovenist silahla savaşılamaz.

Çünkü bugün Kürt ulusal hareketi içinde yer alan kimi örgütler programlarına "ayrı bir Kürt devleti" amacını koymuşlardır. Ve egemen sınıfların ellerinde "bölünüyoruz" diye salladıkları belge de budur. Bu programların doğruluğu - yanlışlığı üstene her tür takdircinin değişik konumu vardır. Ama gündeme gelen sorun,böylesi programlar öne sürenler de içinde olmak üzere, Kürt ulusal hareketine karşı egemen sınıfların saldırıları karşısında tutumdur.

Bu alanda ortacılık söz konusu olamaz. "Ayrılmak isteyenin ezilmesine evet, birleşmek isteyenin ezilmesine hayır" denemez. Kime yönelirse yönelsin, ulusal baskının her türüne karşı ardıcıl savaşmayan Türk şovenizmine, tüm ülkede zorbalık rejimi yanlısı güçlere boyun eğmiş olur. Böylesi bir tutum, değişik programlarla ortaya çıkan Kürt ulusal hareketinin örgütleri arasına eşitlik koymak anlamına gelmez.

Türkiye Komünist Partisi, birinci olarak, Türkiye işçi sınıfını ulus temelinde bölme, ulusal işçi partileri, ulusal işçi sendikaları kurma çizgisiyle ideolojik savaşa ara vermeyecektir.

İkincisi: "Büyük Kürdistan" belgisiyle ortaya çıkan akımların milliyetçi niteliğini sergileyecektir.

Üçüncüsü: "Ayrı savaş"politikası izleyenlerin, Türk ve Kürt halklarının baş düşmanı emperyalizme ve işbirlikçi-tekelci burjuvaziye,toprak ağalarına karşı ortak savaşı böldüklerini açıklamaktan geri durmayacaktır.

Dördüncüsü: TKP, düpedüz CIA'nin, MİT'in güdümünde örgütlenen Maocu, Apocu terör yuvalarını, Türk ve Kürt halklarının ortak düşmanı olan egemen sınıfların aracı olarak görüyor ve bunlara karşı savaşıyor.

TKP, Kürt devrimci demokratlarıyla eylem birliğine bu açık, içtenlikli tutumuyla giriyor. Halklar arasındaki kardeşlik ulusal baskıya ve ayrıcalık politikasına karşı omuz omuza direnişler içinde şimdiden kuruluyor, güçleniyor.

TKP'nin ulusal sorunla ilgili politikası ilkeseldir, açıktır.TKP'ye göre, Kürt ulusu kendi yazgısını kendisi özgürce belirlemelidir. Bu hak hiç bir ulusun ve ulusal azınlığın elinden alınamaz. Ayrılma,ayrı devlet kurma hakkı olmadan, ulusların hak eşitliğinden söz edilemez.

Yarım yüzyıldan beri gelip giden hiç bir burjuva hükümeti, milyonlarca Kürt emekçisine Türkiye Cumhuriyeti içinde kalmak isteyip - istemediğini sormamıştır. İleri Demokratik Devrimin hükümeti bu soruyu soracaktır. Ve TKP inanıyor ki: Böylesi bir devrim içinde çıkarlarının bilincine varan milyonlarca Kürt emekçisi, devrim kaçağı Kürt burjuvalarının ve toprak ağalarının milliyetçi, ayrılıkçı politikasına değil, Türkiye işçi sınıfının, hangi somut biçimde olursa olsun, birlikçi politikasına kulak verecektir.

(TKP'nin Sesi Radyosu,10 Mart 1980)

Ortak Açıklama

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi temsilcileri görüş değiş-tokuşunda bulunmak için Alman Komünist Partisi Sekreteri Karl-Heinz Schröder ve Parti Yönetim Kurulu Danışmanı Jakob Goldberg ile bir karşılaşma yaptılar.

Candan bir hava içinde geçen konuşmalarda DKP, 1922'den bu yana TKP'ye konan hukuk dışı yasağın kaldırılması ve tüm Türkiyeli yurttaşlara kısıntısız demokratik hakların sağlanması için dayanışmasını bir kez daha belirtti. Her iki parti, demokratik günlük bir gazete olan Politika'nın, öteki ilerici yayınların yasaklanmasını, sendikacıların tutuklanmasını, demokratik yığın örgütlerinin kapatılmasını protesto eder. DKP, çetin koşullarda savaşan Türkiyeli emekçilerle dostça bağlılığını vurgular, özellikle grevci işçilerle dayanışmasını bildirir.

Her iki parti, Federal Almanya Cumhuriyeti'nde ortak çıkarlarını savunmak için Alman ve Türkiyeli işçilerin işbirliğine katkıda bulunmak istediklerini vurgular. Bozkurtlar'ın terör örgütünün eylemlerinin durdurulması ve bu örgütün kapatılması için Federal Hükümet'e yöneltilen demokratik istemi destekler.

TKP ve DKP, Afgan halkının sosyal ve demokratik ilerleme yoluna girmesini ve Afganistan'ın içişlerine karışma girişimlerine karşı Sovjetler Birliği'nin yardımını bahane ederek, NATO'nun silahlanmayı tırmandırmasını haklı gösterme çabalarını yerer. 1978 ve '79 NATO tepe toplantılarından bu yana, emperyalizmin bu saldırgan güçlerinin uluslararası durumu sertleştirmeleri karşısında, her iki parti barış içinde yanyana yaşama dışında hiç bir sağduyulu seçeneğin bulunmadığını kesinlikle vurgular. Bu nedenle politik yumuşama yolu sürdürülmeli ve askersel yumuşama yönündeki adımlarla tamamlanmalıdır. Böylesi bir politika, NATO'nun yeni atom roketleri yapma ve Batı Avrupa ülkelerine yerleştirme planının değiştirilmesini gerektirir.

Türkiye ve Federal Almanya komünistleri, kapitalis ülkelerin, dünyanın en yoksul ülkelerinden biri olan Afganistan'a verdikleri sözde gelişme yardımını durdurmalarının insanlıkla bağdaşmadığını belirtir. Geçmişte, örneğin ABD ve F. Almanya Cumhuriyeti'nde bunun için öngörülen tutar ve daha da fazlası, bugün askersel bir diktatörlüğün, sıkıyönetimin egemen olduğu, parti, sendika, gençlik ve kadın örgütlerinin serbest çalışma olanaklarının bulunmadığı ve insan haklarının yabancı bir kavram olduğu Pakistan gibi bir ülkeye veriliyor.

Türkiye'ye şimdi ABD ve FAC'nin verdiği büyük paralar da bu ülke emekçilerinin yararına kullanılmıyor. Bunlar, en başta Türkiye'de NATO askersel üslerinin genişletilmesi, ülkenin daha da silahlandırılması için kullanılıyor. Bu da aşırı sağcı ve faşizm yanlısı güçlerin yararına oluyor.

Her iki parti, F. Almanya Cumhuriyeti'yle Türkiye arasında normal, iyi ilişkilerin kurulmasından yanadır. Her iki ülke halkının dostluğu ve her iki devletin yumuşama ve silahsızlanmaya katkıda bulunması için çalışırlar. Bu yolda, Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkelerin önerilerinin ele alınması Türkiye halkının ve Federal Almanya halkının olduğu gibi, bütün halkların yararına olacaktır.

(TKP'nin Sesi Radyosu'ndan)

H. Mies 1977 İ. Bilen

BİLDİRİ

(1. sayfadan devam)

kırtıyor, besliyorlar. Faşist komandoların terörünü doğrudan örgütlüyor, yönetiyorlar. Öte yandan, ister doğrudan egemen sınıflarca örgütlensin, ister inanmış teröristlerce yürütülsün, sol görünümlü terörizmin tüm eylemleri yalnızca emperyalizmin, gericiliğin işine yarıyor.

Faşist ve sol görünümlü bireysel terör eylemlerinin son günlerde yoğunlaşması rastlantı değildir. Hükümet ve militarist klik yükselen grev hareketini bu yolla da kırmayı planlıyor. Erlerin öldürülmesi orduyu kışkırtma amacı taşıyor. Gerici, tekelci, Maocu basın, sol görünümlü terörizmin cinayetlerini, tüm eylemlerini Türkiye Komünist Partisi'ne bulaştırmak için iğrenç bir kampanyayı gürültüyle öne çıkarıyor. Bu kampanya, kamu işletmelerinde çalışan insanlara özel kurslarda zorla anti-komünist broşürleri okutma girişimleriyle birleşiyor. Bu kampanya, TKP'ye karşı saldırıyı daha da arttırmak, demokratik, anti emperyalist güçleri zayıflatmak amacı taşıyor.

Türkiye Komünist Partisi sol görünümlü terörizmin, hangi kılığa girerse girsin, özünün tümüyle karşı-devrimci olduğunu saptamıştır . CIA'nin, MİT'in elindeki bu silahı susturmak için, Türkiye Komünist Partisi tüm işçilere, emekçilere, gençlere, aydınlara, tüm demokrasi, barış, bağımsızlık ve sosyalizm yanlısı insanlara başvuruyor. Özellikle, serüvenciliğe kapılmış tüm dürüst devrimcilere sesleniyor:

"İşçi sınıfının Leninci, örgütlü, yığınsal savaş çizgisine gelin! Size dayatılmak istenen "ya eylemsizlik, ya terörizm" ikilemine aldanmayın! Baskının, zorbalığın her türüne, örgütlü, yığınsal direnişle karşı koyun!"

Hiç bir burjuva hükümeti, halkın örgütlü ve bilinçli desteğine dayanmayan hiç bir politik alternatif bunalımı çözemez, ülkeyi esenliğe çıkaramaz. Bugün tüm ulusal demokratik güçleri bir tek cephede toplamak, kurtuluş yolunu açacak olan tüm güçleri birleştirmek, ortak savaşı baş düşmana, emperyalizme, işbirlikçi-tekelci burjuvaziye karşı çevirmek gerekiyor. Tekellerin ücretlere saldırısına, işsizliğe, pahalılığa karşı, ikili kölelik anlaşmasına, atom harmanlarına, silahlanma yarışına ve DGM'lere, zorbalık yasalarına, tutuklamalara karşı işçi sınıfının, milyonlarca emekçinin savaşını örgütlemek gündemde duruyor.

Türkiye Komünist Partisi, emperyalizmin, NATO'nun artan baskılarına, egemen sınıfların yoğunlaşan saldırılarına karşı en geniş demokrasi güçlerinin eylem birliğini gerçekleştirmek zorunluğunu bir kez daha önemle vurguluyor.

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ
MERKEZ KOMİTESİ

17 Mart 1980

(TKP'nin Sesi Radyosu, 18 Mart 1980)

22 Nisan

22 Nisan 1980, dünya proletaryasının yüce önderi Vladimir İlyiç LENİN'in 110. doğum yıldönümüdür.

Tüm işçilere, emekçilere kutlu olsun!